

АРХИВ

Стойко Стойков

ТИПОЛОГИЯ НА СЛОВООБРАЗОВАТЕЛНИТЕ ДИАЛЕКТИЗМИ
(ПО МАТЕРИАЛИ ОТ БЪЛГАРСКИ ЕЗИК)*

(Резюме)

В статията се разглежда диалектното словообразуване като част от по-обширната словообразователната система на български език. Диалектната словообразователна система се съпоставя със словообразователната система на стандартния език и се изтъкват по-типичните диалектни афикси, които могат да характеризират отделни лексеми или цели групи от лексеми, и на първо място диалектните суфикси. Словообразователните диалектизми в български език в огромното си количество са получени чрез деривация. Това са т. нар. деривационни диалектизми. Диалектизмите, получени по други словообразователни начини, са много малко. Различните видове деривационни диалектизми се класифицират въз основа на словообразователния им строеж, който по вида на единия или на двата си структурни елемента – база и формант – се различава от семантично-структурното си съответствие в стандартния език. Този вид диалектизми са много разнообразни и по своя характер заемат различни места в словообразователната система. Едни от тях са образувани по широко разпространени типове и модели и се намират в центъра на системата, а други са образувани по ограничени, редки типове и модели се намират в нейната периферия.

Втората голяма група словообразователните диалектизми са редеривационните. Това са вторични словообразователни диалектизми, образувани чрез различни разлагания и преобразувания на готови лексеми. Класификацията, макар и направена въз основа на материали от български език, има по-широко значение, защото може да се приложи към различни други славянски и неславянски индоевропейски езици.

Ключови думи: словообразователни диалектизми, деривация, редеривация, суфикс, префикс, корен

Публикувано: 30 юни 2012